

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201455
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3619201455.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Y. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 15/25 proti žalovanému R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., J. L. XXX/XX, zastúpenému Mgr. Patrikom Štefkejem, advokátom so sídlom v Nitre, Školská 3, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. júla 2021, č. k. 6C/56/2019-186 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e .

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania. Vo výroku II. žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v celom rozsahu zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vo výške, o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému určenia, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Partizánske, obec Partizánske a katastrálne územie Partizánske na liste vlastníctva č. XXXX ako byt č. X na 3. poschodí vo vchode XX bytového domu súp.č. XXX na parc.č. 4568/3 v podiele 1/1 vrátane k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu 6656/136703 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp.č. 976 na parc.č. XXXX/X a na pozemku Parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 429 m² a priznania nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa zároveň navrhla prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/30/2017, v ktorom sa rozhoduje o vlastníckom práve k rovnakej nehnuteľnosti z iných skutkových dôvodov. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Partizánske mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný je evidovaný ako výlučný vlastník bytu č. X vo vchode č. XX na 3. podlaží bytového domu súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/X, evidovaného Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Partizánske, obec Partizánske, katastrálne územie Partizánske. Žalovaný nadobudol predmetné nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 09.05.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako darykyňou a žalovaným ako obdarovaným, podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený pod č. V 927/2014 (ďalej len "sporný byt"). Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Partizánske je žalovaná výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom Partizánske, katastrálnym

odborom na liste vlastníctva č. 2011 ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX vo výmere 278 m² záhrada, parc. č. XXXX vo výmere 43 m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX vo výmere 134 m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 3863 vo výmere 72 m² zastavaná plocha a nádvorie a stavieb súpisné číslo XXX na parcele č. 3863 - 1/2 dvojdomku a súpisné číslo XXXX na parcele XXXX garáže. Žalobkyňa listom datovaným 06.05.2019 vyzvala žalovaného na vrátenie daru - sporného bytu z dôvodu, že nebolo možné preukázať vzťah žalovaného s inou ženou v čase, keď boli partnermi so žalobkyňou (uplatnené v konaní sp. zn. 5C/30/2017), preto si uplatnila v predmetnom konaní iný dôvod spočívajúci v ďalšom amorálnom konaní žalovaného. Podľa tvrdení žalobkyne k uzavretiu darovacej zmluvy došlo v súvislosti s usporiadaním nároku žalovaného na náhradu investície do nehnuteľností žalobkyne, pričom žalovaný si uplatnil žalobou na súde dňa 20.10.2016 titulom náhrady za investície sumu 45 000,- €, pričom toto konanie v tom čase pokračovalo. Najskôr bezodplatne prijal nehnuteľnosť v hodnote 60 000 € a potom po dosiahnutí takejto náhrady si následne uplatnil nárok na zaplatenie tejto náhrady aj v peniazoch žalobou podanou na súde. To považovala žalobkyňa za konanie v rozpore s dobrými mravmi a za samostatný dôvod vrátenia daru. Súd prvej inštancie z rozsudku č. k. 5C/30/2017-276 zistil, že žalobný návrh žalobkyne, ktorým si uplatňovala vlastnícke právo k spornému bytu z titulu vrátenia daru z dôvodu, že žalovaný mal proti nej konať v rozpore s dobrými mravmi spočívajúcom v tom, že udržiaval vzťah s inou ženou, bol zamietnutý. Súdu je z jeho činnosti známe, že tento rozsudok je právoplatný. Z obsahu odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že v konaní sa tvrdená nevera zo strany žalovaného po uzavretí darovacej zmluvy nepotvrdila, nebola preukázaná. Naopak, bolo zistené, že žalobkyňa si neplnila vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorý bol zverený žalovanému. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva aj, že žalobkyňa žalovanému sporný byt darovala dobrovoľne, bez nátlaku, čo vyplynulo z výpovede svedka - otca žalobkyne aj samotnej žalobkyne, ktorá uviedla, že chcela urobiť žalovanému radosť. Súd ako predbežnú otázku skúmal aj prejav vôle žalobkyne darovať sporný byt a posúdil ho ako slobodný, určitý a dobrovoľný, vychádzajúci z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému, čo bolo v konaní nesporne preukázané. Právne vec súd posúdil podľa § 3 ods. 1, § 630 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky; čl. 1, čl. 7 ods. 1, § 137, § 162 ods. 3, § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. V prvom rade súd posudzoval návrh žalobkyne na prerušenie konania. Vyhodnotil ho ako nedôvodný. Žalobkyňa sa domáhala prerušenia konania do právoplatného skončenia konania súdu vo veci sp. zn. 5C/30/2017, to však už bolo v čase rozhodovania súdu skončené. Aj hypotetický dôvod na prerušenie konania spočívajúci v inom konaní, v ktorom sa riešila podstatná okolnosť pre toto konanie, tak do rozhodnutia súdu odpadol. Preto súd návrh na prerušenie konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ako nedôvodný zamietol. Následne sa súd zaoberal meritom sporu. Po vykonanom dokazovaní, jeho zhodnotení a po aplikácii citovaných právnych predpisov, rešpektujúc doteraz ustálenú súdnu prax, súd dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná. Medzi stranami niet sporu o tom, že žalovaný je evidovaný ako vlastník bytu č. X vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXXX/X v katastrálnom území Partizánske, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Partizánske. Niet sporu o tom, že ho nadobudol darovaním, zmluvou zo dňa 09.05.2014, pričom daryňou bola žalobkyňa. Niet sporu ani o tom, že počas spolužitia so žalovaným žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v kat. úz. Partizánske, zapísaným Okresným úradom Partizánske, odborom katastrálnym na liste vlastníctva č. 2011. Žalovaný do týchto nehnuteľností investoval prostriedky z príjmov z práce v zahraničí, rekonštrukcia bola realizovaná v rokoch 2013 a 2014. Žalobkyňa tvrdí, že k darovaniu bytu došlo z dôvodu, že žalovaný požadoval náhradu svojich investícií do nehnuteľností zapísaných na LV č. 2011 a darovaním bytu takúto náhradu získal. Medzi stranami niet sporu o tom, že žalovaný si voči žalobkyňi uplatňuje v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016 nárok na zaplatenie sumy 45 000 € s príslušenstvom z titulu náhrady investícií vynaložených do jej nehnuteľnosti. Konanie doposiaľ nebolo skončené (bolo prerušené, v súčasnosti prerušenie trvá do skončenia tohto sporu) a v konaní bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie, ktoré znemožňuje žalobkyňi (tam žalovanej) s nehnuteľnosťami nakladať. Žalobkyňa vidí v konaní žalovaného, ktorý podal proti nej žalobu, hrubé porušenie dobrých mravov, preto si výzvou zo dňa 06.05.2019 uplatnila vrátenie daru - predmetného bytu. Žalovaný poukázal na to, že hodnota, ktorú nadobudol darovaním, nepostačovala na vyrovnanie ním vynaložených nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa sa s ním nevyrovnala, hoci jej to viackrát navrhoval, preto podal žalobu. Skutkové tvrdenia týkajúce sa hodnoty sporného bytu súd nepovažoval pre rozhodnutie v tomto spore za podstatné. Posúdenie konania žalovaného, či je alebo nie je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi nie je podľa súdu determinované hodnotou veci, ktorej vrátenia sa žalobkyňa proti žalovanému domáha. Takisto súd nepovažoval za podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa rozsahu a hodnoty investícií do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne. Rovnako

ako irelevantné súd hodnotil skutkové tvrdenia týkajúce sa iného sporu vedeného na súde, kde sa žalobkyňa domáhala vrátenia daru, a to konania sp. zn. 5C/30/2017. Súd v tomto konaní posudzoval len tú skutočnosť, či podanie žaloby žalovaným, o ktorej sa vedie konanie na pod sp. zn. 3C/189/2016 je s ohľadom na všetky okolnosti konaním v hrubom rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k žalobkyni alebo nie. Z vykonaných listinných dôkazov vyplývalo, že uplatneniu nároku žalovaného v konaní 3C/189/2016 (kde vystupuje ako žalobca) predchádzalo vzájomné rokovanie strán s pokusom o mimosúdne riešenie ich sporov. Za takýchto okolností podľa názoru súdu nemožno žalovanému zazlievať, že si uplatnil svoj nárok, či už skutočný alebo domnelý, na náhradu investícií do nehnuteľností žalobkyne prostredníctvom súdu. Súd ďalej ale uviedol, že za určitých okolností možno pripustiť, že aj uplatnenie práva môže byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak musí ísť o výnimočné okolnosti. V prípade uplatnenia práva podanou žalobou by muselo ísť podľa názoru súdu o žalobu zjavne nedôvodnú, prípadne vadnú, ktorej zjavným účelom by bolo šikanovanie protistrany, alebo ktorá by sledovala iný účel ako usporiadanie sporných práv a povinností. Z pripojeného spisu 3C/189/2016 podľa názoru súdu nevyplýva, že by žaloba podaná žalovaným mala takýto charakter. O žalobe súd riadne koná, vo veci prebehli viaceré pojednávania, vykonalo sa rozsiahle dokazovanie, pričom konanie doposiaľ skončené nebolo. O celkom zjavne nedôvodnú žalobu alebo o procesne vadnú žalobu teda podľa súdu nejde. Ani tvrdenia žalobkyne o uspokojení nárokov žalovaného na náhradu investícií do jej nehnuteľnosti darovaním bytu nie sú nesporné a neboli preukázané. Nesporná nie je ani len hodnota darovaného bytu, respektíve skutočnosť, ktorý okamih je podstatný pre skúmanie hodnoty bytu (raz bola relevantná hodnota podľa žalobkyne 40 000 € - /vyjadrenie z 08.10.2015/, inokedy bola podľa žalobkyne relevantná hodnota 60 000 € /žaloba/). Z odôvodnenia rozsudku vo veci 5C/30/2017 súd zistil, že prejav vôle žalobkyne ako darovateľkyne darovať sporný byt žalovanému bol slobodný, určitý a dobrovoľný a vychádzal z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému, čo bolo v konaní nesporne preukázané a žalobkyňa chcela darovaním žalovanému urobiť radosť. Z uvedených skutočností teda súd vyvodil záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný podaním žaloby vo veci vedenej na súde pod spisovou značkou 3C/189/2016 s ohľadom na všetky okolnosti porušil dobré mravy takým spôsobom, že by to predstavovalo dôvod na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Pri náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že žalovaný bol v spore v celom rozsahu procesne úspešný. Preto mu súd proti neúspešnej žalovanej priznal plný nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Poukázala na to, že hoci žalovanému poskytla dar, ktorého hodnota v čase darovania bola najmenej 40.000,- € a ktorého hodnota v čase odvolania darovania bola najmenej 60.000,- €, tak žalovaný napriek tomu uplatnil proti žalobkyni žalobou podanou na súde nárok na náhradu investícií, ktoré mal žalovaný podľa jeho tvrdení vložiť do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne vo výške 45.000,- €, pričom žalobkyňa bola a je presvedčená o tom, že poskytnutím takéhoto daru žalovanému nielen nahradila všetky ním vynaložené investície do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ale dar hodnotu takýchto investícií aj prekročil, a teda podanie žaloby o zaplatenie sumy 45.000,- € s príslušenstvom zo strany žalovaného je konanie hrubo odporujúce dobrým mravom a zakladajúce tak samostatný dôvod na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobkyne sa súd prvej inštancie s touto rozhodujúcou skutkovou argumentáciou žalobkyne, na ktorej je založený žalobou uplatnený nárok, vôbec dostatočne nezaoberal a svoje rozhodnutie založil prakticky len na celkom všeobecných konštatovaniach o tom, že žalovaný podaním žaloby vo veci č. 3C 189/2016 len realizoval jeho ústavné právo na prístup k súdu, pričom nešlo o zjavne nedôvodnú či vadnú žalobu a že táto nemala ani šikanózneho charakter, keď jej podaniu predchádzala snaha žalovaného o mimosúdne urovnanie nároku, ktorý takouto žalobou napokon na súde uplatnil. Žalobkyňa sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že skutkové tvrdenia, týkajúce sa hodnoty predmetných nehnuteľností (sporného bytu) nie sú pre rozhodnutie v tomto spore podstatné a zároveň poukazuje na podľa nej nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie o údajných rozporných tvrdeniach žalobkyne o hodnote darovaného bytu, či o okamihu, ktorý je pre skúmanie jeho hodnoty podstatný. Mala za to, že rozhodujúce je práve zistenie hodnoty darovaného bytu, pretože práve od tejto skutočnosti podľa nej závisí posúdenie konania žalobcu spočívajúceho v podaní uvedenej žaloby ako súladného alebo nesúladného s dobrými mravmi vo vzťahu k žalobkyni ako osobe, ktorá žalovanému poskytla dar. Podľa žalobkyne nie je vôbec pravdivé a súladné so skutočným obsahom písomných podaní žalobkyne v tejto veci, konštatovanie súdu prvej inštancie o rozdielnych tvrdeniach žalobkyne o relevantnej hodnote bytu, raz 40.000,- € a raz 60.000,- €. Z kontextu časových súvislostí vyplýva, že žalobkyňa najskôr poskytla dar žalovanému a až potom, keď žalovaný napriek tomu uplatnil nárok na náhradu ním vložených investícií do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne (ktorý nárok bol poskytnutím daru v celom rozsahu uspokojený), pristúpila žalobkyňa k

uplatneniu práva na vrátenie daru, ktorý predtým žalovanému poskytl. Žalovaný v podanej žalobe vo veci č. 3C 189/2016 uviedol, že pri uplatňovaní tohto nároku zohľadnil časť hodnoty bytu, ktorý mu žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) v minulosti darovala. Z uvedeného tvrdenia žalovaného v takejto ním podanej žalobe teda vyplýva, že zohľadnil len časť hodnoty bytu (daru), hoci žalobkyňa mu darovala byt v celosti. Argumentácia žalovaného o jeho podiele 1/3 na hodnote takéhoto bytu z dôvodu, že on predtým na jeho kúpu prispel žalobkyni v rozsahu 1/3 kúpnej ceny, nemá podľa žalobkyne žiadne opodstatnenie a je zrejmé, že takýto príspevok na zaplatenie kúpnej ceny zo strany žalovaného, ktorý takto prispel na kúpnu cenu, vediac o tom, že byt kupuje do výlučného vlastníctva len žalobkyňa, nemôže znamenať podiel žalovaného na hodnote takéhoto bytu v rozsahu 1/3. Za najpodstatnejšiu skutočnosť z hľadiska posúdenia súladnosti či nesúladnosti konania žalovaného s dobrými mravmi považovala žalobkyňa to, že žalovaný môže mať v zásade len nárok na náhradu za zhodnotenie nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne (a nie peňažných prostriedkov, ktoré by skutočne použil na zabezpečenie rekonštrukcie takýchto nehnuteľností), teda nárok na náhradu vo výške rozdielu ich hodnoty pred vykonaním rekonštrukcie a po jej vykonaní, na čo už žalobkyňa v konaní vo veci č. 3C 189/2016 poukázala. Práve z dôvodu významu rozhodnutia súdu o uplatnenom nároku žalobkyne na vrátenie daru pre konanie vo veci č. 3C 189/2016 došlo k prerušeniu takéhoto konania až do právoplatného skončenia konaní o vrátenie daru č. 5C 30/2017 (ktoré sa už skončilo) a tohto konania č. 6C 56/2019, načo by tiež v prípade opodstatnenosti uplatneného nároku žalovaného vo veci č. 3C 189/2016 ako aj konštatoval súd prvej inštancie v tejto veci, nebolo žiadneho dôvodu, pričom podľa žalobkyne sa súd ani týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Preto, ak žalovaný po prijatí vecného daru od žalobkyne v hodnote prevyšujúcej to, čo on vložil do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne uplatnil proti žalobkyni aj náhradu za takéto zhodnotenie takýchto nehnuteľností, takto uplatnený nárok treba potom podľa žalobkyne považovať jednoznačne za šikanózne a konanie žalovaného za hrubo odporujúce dobrým mravom. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto žalobkyňa považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny a navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní veci tento rozsudok zmenil tak, že určí, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Partizánske, obec Partizánske a katastrálne územie Partizánske na liste vlastníctva č. 3170 ako Byt č. X na 3. poschodí vo vchode XX bytového domu súp. č. XXX na parc. č. 4568/3 v podiele 1/1 vrátane k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu 6656/136703 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXX na parc. č. 4568/3 a na pozemku Parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc. č. 4568/3 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 429 m², je žalobkyňa a zároveň, aby žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že darovanie bytu ako bezodplatný právny úkon nezakladá, okrem iného, žiadny peňažný či nepeňažný nárok voči jeho osobe, čo žalobkyňa zjavne prehliada. Samotným uzavretím darovacej zmluvy žalobkyni nevznikla voči žalovanému žiadna pohľadávka, ani žalovanému nevznikol žiadny záväzok voči žalobkyni, ktorú by si mohla uplatniť. Darovanie bytu bolo jednostranné rozhodnutie žalobkyne uskutočnené slobodne, vážne a z vlastného presvedčenia bez toho, že by sa na tom žalovaný podieľal. Žalobkyňa už pred rozhodnutím vo veci vedenej na súde pod sp. zn. 5C/30/2017, pri ktorej jej už bolo zrejmé, že nebude v tomto konaní úspešná, začala účelovo meniť svoju argumentáciu v tom zmysle, že darovaním bytu sa chcela so žalovaným údajne úplne vyrovnáť. Na jednej strane tvrdila po roku 2017, že sa chcela so žalovaným úplne vyrovnáť a na druhej strane požadovala od žalovaného vo výzve na vrátenie daru z roku 2015, aby jej tento dar zaplatil v plnom rozsahu jeho hodnoty v peniazoch a prevedením vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu Kia Soul. Z tohto konania žalobkyne žalovaný usudzoval, že nekonala čestne a poctivo tak, aby to zodpovedalo spravodlivému usporiadaniu vzťahu, ale sa chcela na žalovaného úkor obohatiť. Bol toho názoru, že ak chce žalobkyňa brať do úvahy dar v jeho hodnote z roku 2019, tak nevyhnutne musí brať do úvahy investície v akej výške by musela vynaložiť na zhodnotenie jej rodinného domu podľa cien v roku 2019. Hodnota nehnuteľnosti bude vždy vyššia v čase uplatnenia žaloby v porovnaní s obdobím, kedy došlo k prevodu nehnuteľnosti v minulosti (darovanie bytu), ako aj pri porovnaní obdobia, v ktorom sa mal žalovaný údajne podľa žalobkyne dopustiť hrubého porušenia dobrých mravov dňa 20.10.2016 podaním žaloby na súde. Ak teda žalobkyňa odôvodňuje vrátenie daru konaním žalovaného, je podľa žalovaného úplne nenáležité, aby poukazovala na hodnotu daru 3 roky po tomto konaní, ktoré žalobkyňa označuje ako hrubé porušenie dobrých mravov. Žalovaný svoje uplatnené právo v konaní vedenom na súde pod spisovou značkou 3C/189/2016 o zaplatenie investícií v súlade s dobrými mravmi ponížil o určitú hodnotu, a to o takú, ktorú považuje za určité vyrovnanie. Žalobkyňa

v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že hoci v minulosti žalovaný prispel na kúpu bytu, ktorý mu darovala, 1/3 kúpnej ceny, nemôže túto kúpnu cenu transformovať na určitý spoluvlastnícky podiel k darovanému bytu. Podľa žalovaného opak je pravdou, keďže pokiaľ by nekupovali spoločne darovaný byt formálne na meno žalobkyne, nikdy by si ho nemohla dovoliť kúpiť. Vecne nesprávny je podľa žalovaného záver žalobkyne o tom, že hodnota darovaného bytu prevyšovala vynaložené investície do rodinného domu žalobkyne, čo je v rozpore so žalovaným uvádzanými skutkovými tvrdeniami i dôkazmi, ktoré súd vykonal v tejto právnej veci, ktoré predložil a z pripojeného súdneho spisu 3C/189/2016. Žalovaný nevidí žiadny rozpor svojho konania s dobrými mravmi a podľa neho navyše nemožno ustáliť ani ich závažnejšiu intenzitu v podobe ich hrubého porušenia. Žalovaným uplatnené právo na zaplatenie peňažnej sumy nemá podľa neho charakter šikanózneho uplatnenia práva. Žalobkyňa dňa 02.09.2021 tvrdila, že žalobou podala z dôvodu, aby sa so žalovaným vyrovnala, no dôvodom na vrátenie daru v konaní vedenom na súde pod spisovou značkou 5C/30/2017 nebolo skutkové tvrdenie o úplnom vyrovnaní, ale skutkové tvrdenia o vymyslenej nevere. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. Zároveň žiadal, aby súd priznal žalovanému voči žalobkyňi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že všetky tvrdenia a skutočnosti vo vyjadrení žalovaného považuje za nesprávne a neopodstatnené. K darovaniu predmetných nehnuteľností pristúpila žalobkyňa výlučne pod stále silnejúcim tlakom žalovaného na poskytnutie náhrady za investície, ktoré mal vložiť do nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve a keďže žalobkyňa nemala v tom čase k dispozícii peňažné prostriedky, rozhodla sa ako náhradu poskytnúť žalovanému darom predmetné nehnuteľnosti. Žalobkyňa zotrvala na tvrdení, že poskytnutím daru dostal žalovaný majetkovú hodnotu podstatne prevyšujúcu všetky investície, ktoré v skutočnosti do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne vložil. Dôkazom podľa žalobkyne má byť aj inzerát na predaj bytu s príslušenstvom, ktorý žalovaný získal darom od žalobkyne na základe darovacej zmluvy, podľa ktorého ponúka žalovaný byt na predaj za sumu 85.000 eur. Z tohto dôvodu je to práve žalovaný, ktorý sa na jej úkor obohatí, ak dôjde k predaju predmetného bytu. Poukázala na to, že žalovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 požadoval náhradu investícií vložených do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a nie náhradu za ich zhodnotenie. Žalobkyňa ďalej odmietla vyjadrenia žalovaného o tom, že by si vo svojich vyjadreniach protirečila. Žalobkyňa vo všetkých podaniach jednoznačne a zrozumiteľne argumentuje tým, že ak poskytla žalovanému darom predmetné nehnuteľnosti, ktorých hodnota podstatne prevyšuje hodnotu jeho investícií, je žaloba žalovaného konaním, ktoré je hrubo v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej žalobkyňa odmietla, že by niekedy tvrdila, že darovaním malo dôjsť k vzniku práva na peňažné, či nepeňažné plnenie, ktoré by mohla uplatňovať. Kúpna zmluva namiesto darovacej zmluvy by podľa žalobkyne predstavovala len fiktívny právny úkon. Podľa žalobkyne je to práve žalovaný, ktorý si protirečí, keď na jednej strane uznáva, že poskytnutím daru bola konzumovaná časť jeho investícií, pričom inde uvádzal, že predmetný dar nesúvisel s ich náhradou. Podanie žaloby žalovaným je podľa žalobkyne konaním v hrubom rozpore s dobrými mravmi a toto má šikanózny charakter a zakladá jej právo na vrátenie daru. K tvrdeniam žalovaného o zmene argumentácie žalobkyne, žalobkyňa uviedla, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/30/2017 najskôr uplatnila iný dôvod na vrátenie daru, a to neveru, ktorú však nepreukázala, čo ale podľa žalobkyne neznamená, že z jej strany išlo o dôvod vymyslený. Na základe uvedeného žalobkyňa v celom rozsahu zotrvala na skutočnostiach uvedených vo svojom odvolaní, ktoré proti rozsudku súdu prvej inštancie podala a navrhovala, aby odvolací súd rozhodol v súlade s jej odvolacím návrhom.

5. Žalovaný v písomnej duplike k replike žalobkyne uviedol, že žalobkyňa v písomnom vyjadrení opätovne zavádzala súd, keď opakovane nepravdivo tvrdila, že k darovaniu bytu malo údajne dôjsť pod akýmsi tlakom z jeho strany, pritom v konaní vedenom na súde po spisovou značkou 5C/30/2017 samotná žalobkyňa uviedla, že chcela byt darovať sama a iniciatívne, aby žalovaného prekvapila, čo potvrdil v konaní vypočutý svedok, jej otec, pán F.. Vo vzťahu k argumentácii žalobkyne ohľadom náhrady investícií do jej rodinného domu, ktorá je predmetom súdneho konania na súde pod spisovou značkou 3C/189/2016, uviedol, že doposiaľ bolo v konaní predložených stovky dôkazov, ktoré nasvedčujú pravdivosti jeho skutkových tvrdení a vyčíslenie jednotlivkej rekonštrukcie rodinného domu určením presnej sumy v interiéri, v exteriéri, dokonca každej izby v interiéri a vysvetlené spôsoby financovania vrátane predloženia dôkazov, z ktorých podľa neho vyplýva úhrada jednotlivých plnení v rôznych časových obdobiach. Žalobkyňa si opäť podľa žalovaného zjavne protirečí skutkovým tvrdením, že ak mu darovala byt (2014) a následne žalovaný podal žalobu o zaplatenie sumy 45.000,00 eur (2016), tak údajne hodnota bytu mala ďaleko prevyšovať uplatnený nárok (asi hodnotu v roku 2019). Opomína

však podľa žalovaného skutočnosť, že pri podaní žaloby žalovaný vychádzal z hodnoty oboch plnení, t. j. z roku 2014/jar 2015, a nie z roku 2019, kedy si podala druhú žalobu. Pri podaní žaloby v roku 2016 predsa žalovaný nemohol mať vedomosť, aká bude hodnota bytu v roku 2019, Tento argument žalobkyne je podľa žalovaného zjavne iracionálny a bez akejkolvek logiky. Žalovaný ďalej zopakoval, že žalobkyňa z titulu uzatvorenia darovacej zmluvy nemá žiadny protinárok, ktorý by mohla uplatniť voči jeho osobe v súdnom konaní, v ktorom vystupuje v procesnom postavení žalobcu. Žalovaný bol ďalej toho názoru, že v prípade, ak by žalobkyňa nekonala účelovo s vopred pripravenou darovacou zmluvou, mohli sa vzťahy medzi stranami sporu v rozhodnom čase v roku 2014 upraviť odplatnou kúpnu zmluvou. Skutkové tvrdenie žalobkyne poukazujúc na možnú kúpnu cenu za byt v sume 85.000,00 eur (koniec roka 2021) nezodpovedá zohľadneniu vynaložených plnení v rozhodnom období, na ktoré by mal súd prihliadať v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu. Darovanie bytu sama iniciovala žalobkyňa, preto to bolo jej prvotným jednostranným rozhodnutím, pritom pri podaní žaloby žalovaný zohľadnil, že k darovaniu bytu došlo a v súlade s dobrými mravmi v rozsahu 2/3 tejto hodnoty odpočítal od jeho vynaložených nákladov, ktoré vynaložil. Žalovaný nevidí žiadny rozpor v takom konaní, pritom poukázal tiež na to, že žalobkyňa začal produkovať skutkové tvrdenia o údajnom vzájomnom vyrovnaní až vtedy, čo bola neúspešná v žalobe podanej v roku 2017 a to v mesiaci máj 2019. Avšak aj samotné konanie žalobkyne a iniciovanie ďalšieho súdneho konania o vrátenie daru preukazovalo, že toto nikdy nepovažovala za vzájomné vyrovnanie, keď chce žalobou dosiahnuť stav, aby sa jej vrátil dar, o ktorom tvrdí, že ho darovala žalovanému ako vyrovnanie. Na základe uvedeného mal za to, že aj skutkové tvrdenia žalobkyne v písomnom vyjadrení sú neopodstatnené, nemajúce za následok akokoľvek zmeniť správne prijaté závery súdom prvej inštancie, a preto navrhoval odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

7. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a vo výroku III. o náhrade trov konania. Vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania, rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý nebol, v tejto časti nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho v tejto časti nepreskúmaval.

8. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala titulom vrátenia daru určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných u Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Partizánske, obec Partizánske a katastrálne územie Partizánske na liste vlastníctva č. XXXX ako byt č. X na 3. poschodí vo vchode XX bytového domu súp.č. XXX na parc.č. 4568/3 v podiele 1/1 vrátane k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu 6656/136703 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp.č. XXX na parc.č. 4568/3 a na pozemku Parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. 4568/3 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 429 m², (ďalej aj „predmetný byt“). Vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudol žalovaný darovacou zmluvou zo dňa 09.05.2014 od žalobkyne. Súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil tým, že v tomto konaní skúmal, či podanie žaloby žalovaným o zaplatenie peňažnej náhrady za investície vložené do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, vedené na súde pod sp. zn. 3C/189/2016, je konaním v rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k žalobkyňi, pričom konštatoval, že tomu tak nie je, keďže podanie takejto žaloby nebolo podľa súdu svojvoľné, bez akéhokoľvek skutkového podkladu nesledujúce cieľ usporiadať vzájomné sporné práva a povinnosti. Vychádzal z toho, že k uplatneniu nároku žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 o vyporiadanie investícií vynaložených žalovaným do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne predchádzalo vzájomné rokovanie strán s pokusom o mimosúdne riešenie ich sporov. Zo spisu sp. zn. 3C/189/2016 podľa súdu nevyplývalo, že by podaná žaloba v tomto konaní mala charakter zjavne nedôvodnej žaloby, prípadne žaloby, ktorej zjavným účelom bolo šikanovanie protistrany, keďže len takéto uplatnenie práva žalovaným by mohlo byť konaním, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Naopak súd poukázal na to, že v tomto konaní prebehlo rozsiahle dokazovanie, pričom vzhľadom na sporné skutočnosti medzi stranami sporu sa žalovaným podaná žaloba javí ako účinný

prostriedkov ochrany jeho práv. Z odôvodnenia rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/30/2017 mal za preukázané, že prejav vôle žalobkyne ako darkyne darovať sporný byt žalovanému bol slobodný, určitý a dobrovoľný a vychádzal z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému. Keďže podľa súdu žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný podaním žaloby o zaplatenie náhrady vynaložených investícií do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne konal takým spôsobom, že by to predstavovalo dôvod na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, podanú žalobu zamietol.

9. Žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

13. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

14. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu č. 7 vo vchode č. XX bytového domu, súpisné č. 976, postavenom na parcele č. 4568/3, evidovaného na LV č. XXXX pre okres Partizánske, obec Partizánske, k. ú. Partizánske, pričom vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 09.05.2014 od žalobkyne. Žalobkyňa žila so žalovaným v partnerskom vzťahu ako druh a družka od roku 1992 do roku 2015 a z ich vzťahu pochádza plnoletý syn H.. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parc. č. 3860 vo výmere 278 m² záhrada, parc. č. 3861 vo výmere 43 m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 3862 vo výmere 134 m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 3863 vo výmere 72 m² zastavaná plocha a nádvorie a stavieb súpisné č. XXX na parcele č. 3863 a súpisné č. 1593 na parcele č. 3861 garáže (ďalej len „nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne“), ktoré nadobudla žalobkyňa počas spolužitia so žalovaným. V súčasnosti prebieha konanie na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C/189/2016, v ktorom si žalovaný uplatňuje voči žalobkyňi peňažné plnenie vo výške 45.000,- eur za investície vynaložené z jeho výlučných finančných prostriedkov do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne. Toto konanie je prerušené do právoplatného skončenia konaní o určenie vlastníckeho práva titulom vrátenia daru, a to konania vedeného pod sp. zn. 5C/30/2017, ktoré sa už právoplatne skončilo a tohto konania.

16. Podstata odvolacích námietok žalobkyne spočívala v tom, že žalobkyňa považovala podanie žaloby žalovaným o zaplatenie sumy 45.000,- € s príslušenstvom titulom investícií vynaložených žalovaným do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne (konanie vedené pod sp. zn. 3C/189/2016) za konanie hrubo odporujúce dobrým mravom a zakladajúce tak samostatný dôvod na vrátenie daru v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, čo odôvodňovala najmä tým, že žalobkyňa poskytla žalovanému dar, a to predmetný byt, v hodnote najmenej 40.000,- eur (v čase odvolania darovania v hodnote najmenej 60.000,- eur) a napriek tomu následne žalovaný po rozchode so žalobkyňou v roku 2016 podal žalobu na súde o zaplatenie sumy 45.000,- eur za investície vložené do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré však boli poskytnutím daru v celom rozsahu pokryté a hodnota daru ich ešte aj prevyšovala.

17. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že uvedená odvolacia námietka bola totožná s tvrdeniami, ktoré uplatnila žalobkyňa už v konaní pred súdom prvej inštancie, a s ktorými sa súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zaoberal, aj keď žalobkyňa v odvolaní tvrdila opak, a teda, že súd túto argumentáciu žalobkyne opomenul. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne uviedol, že skutkové tvrdenia týkajúce sa hodnoty bytu a rozsahu a hodnoty investícií vložených do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne nepovažoval za podstatné pre rozhodnutie v danej veci, nakoľko posúdenie konania žalovaného, či je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi, podľa súdu nebolo determinované hodnotou darovanej veci. Vychádzajúc zo základných znakov darovacej zmluvy obsahujúcej najmä v uvedenom ustanovení § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka má odvolací súd za to, že v predmetnej veci pre posúdenie konania žalovaného v zmysle kritérií podľa § 630 Občianskeho zákonníka nebolo rozhodujúcou skutočnosťou zistenie hodnoty bytu, či výška a rozsah investícií žalovaného vložených do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie.

18. Darovacia zmluva je najznámejším typom bezodplatnej zmluvy. Táto črta darovacej zmluvy sa prejavuje v tom, že darca za poskytnutý dar nedostáva žiadnu majetkovú protihodnotu. Hospodárskym dôvodom (kauzou) darovacej zmluvy (causa donandi) je teda bezodplatný prevod vlastníckeho práva k predmetu daru (vec, právo alebo iná majetková hodnota) z darcu na obdarovaného. V predmetnej veci teda žalobkyňa za poskytnutie daru nemôže očakávať majetkovú protihodnotu, a to v nijakej forme. Napriek tomu žalobkyňa argumentuje tým, že hodnota darovaného bytu presahuje hodnotu investícií žalovaného, a teda žalobkyňa akoby majetkovo kompenzovala investície žalovaného vložené do nehnuteľností v jej vlastníctve práve darom bytu. Takáto kauza právneho úkonu však nie je črtou darovacej zmluvy, ktorá je zmluvou bezodplatnou, a to bez ohľadu na hodnotu daru. Je teda zrejmé, že ak vôľa žalobkyne smerovala k uzatvoreniu darovacej zmluvy, nemohlo to byť za účelom majetkovej kompenzácie investícií žalovaného vložených do jej nehnuteľnosti, inak by nešlo o darovaciu zmluvu. V konaní vedenom pod sp. zn. 5C/30/2017 žalobkyňa dokonca sama uviedla, že darovaním predmetného bytu chcela urobiť žalovanému radosť. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 5C/30/2017 tiež vyplýva, že prejav vôle žalobkyne ako daryne darovať sporný byt žalovanému bol slobodný, určitý a dobrovoľný a vychádzal z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému. Za hodnotu daru preto darca nemá nárok na žiadne protiplnenie, a preto aj konaním v rozpore s dobrými mravmi nie je bez ďalšieho také konanie, ktorým obdarovaný voči darcovi podá žalobu, aj keby si ňou uplatňoval pohľadávku, a to či už v nižšej, rovnakej alebo dokonca aj vo vyššej hodnote ako je hodnota daru. Samotným uzavretím darovacej zmluvy žalobkyne nevznikla voči žalovanému žiadna pohľadávka a ani žalovanému nevznikol žiadny záväzok voči žalobkyne. Žalovanému v konaní o jeho žalobe taktiež nevznikla povinnosť započítať si hodnotu daru, ktorý od darcu dostal, keďže žalovaný ako účastník darovacej zmluvy dar prijal s tým, že ide o bezodplatný právny úkon a v tejto súvislosti mu teda nevzniká nijaká povinnosť plnenia. V opačnom prípade by ako konanie v rozpore s dobrými mravmi bolo potrebné posúdiť každé podanie žaloby, či uplatnenie pohľadávky obdarovaného voči darcovi, a teda darca by nadobudol akúsi imunitu voči žalobám obdarovaného, resp. jeho pohľadávkam, a to istenú práve možnosťou domáhať sa vrátenia daru, čo ale nie je účelom ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Preto hodnota daru (vrátane toho, že obdarovaný prispel na kúpu predmetného bytu 1/3 kúpnej ceny), ako ani rozsah a výška investícií žalovaného nebola podstatná pre posúdenie toho, či podaním žaloby žalovaného došlo k porušeniu dobrých mravov vo vzťahu k žalobkyne, a či toto konanie malo intenzitu ich hrubého porušenia, v dôsledku čoho sú aj odvolacie námietky žalobkyne v tomto smere nedôvodné.

19. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Súd prvej inštancie správne pripustil, že za určitých okolností môže byť aj podanie žaloby obdarovaného voči darcovi konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, resp. aj takým, ktoré ich hrubo porušuje, avšak nie vzhľadom na porovnanie hodnoty daru a výšky prípadne uplatnenej pohľadávky obdarovaným, ale vtedy, ak by bola taká žaloba obdarovaného šikanózna a obdarovaný by ju podal len v úmysle poškodiť darcu, ak táto sa nezakladá na reálnom nároku obdarovaného voči darcovi a smeruje len k tomu, aby bol darca bezdôvodne zaťažovaný súdnym konaním. V predmetnej veci ale o takýto prípad aj podľa názoru odvolacieho súdu nejde.

20. Ako uviedol aj súd prvej inštancie, v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 o zaplatenie investícií vynaložených žalovaným do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne prebehli viaceré pojednávania, vykonalo sa rozsiahle dokazovanie, a teda o žalobe sa riadne koná. Z vyjadrení žalobkyne, ako aj z podaného odvolania vyplýva, že žalovaný vynaložil investície do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Toto žalobkyňa ani v tomto konaní nepopiera. Spornou skutočnosťou v danej veci je ale výška a rozsah uskutočnených investícií, čo však naznačuje tomu, že žaloba žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 má reálny základ a táto nebola podaná len v úmysle poškodiť žalobkyňu, resp. v úmysle zaťažiť ju bezdôvodne samotným súdnym konaním. Okrem toho podaniu žaloby predchádzal aj pokus o mimosúdne riešenie sporu.

21. Žalovaný si teda v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 riadne uplatňuje svoje práva podaním žaloby, čo mu nemôže byť na ujmu, keď podanie žaloby smeruje k usporiadaniu vzájomne sporných majetkových nárokov medzi ním a žalobkyňou, ktoré vznikli z ich spolužitia, a teda podaná žaloba sa javí ako účinný prostriedok ochrany jeho práv. Samotné podanie žaloby je prejavom ústavného práva žalovaného na prístup k súdu upraveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný podaním žaloby vo veci vedenej pod sp. zn. 3C/189/2016 s ohľadom na všetky okolnosti porušil dobré mravy takým spôsobom, že by to zakladalo dôvod na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Na základe týchto skutočností bola žaloba žalobkyne správne súdom prvej inštancie zamietnutá.

22. Vzhľadom na uvedené, keď odvolacie námietky žalobkyne odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Odvolací súd preto žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).